

eller Tillægsbevillingsloven, da han er i en meget fremrykket Alder. Indstillingen under Nr. 20 er ligeledes fra en Invalid Niels Andersen Boustrup af Lollstruphus. Han er, saavidt jeg husker, bleven undersøgt herovre af Sagen sidste Sommer, uden at det har ført til noget Resultat. Der foreligger imidlertid en modstridende Erklæring fra Distriktslæge Krag i Holstebro, som stadig har behandlet ham, og som mener, at han lider betydeligt af, at han er Invalid. Jeg skal ikke yderligere begrunde dette Andragende, men foreslaa det henvist til den høitærede Finantsminister, Indstillingen under Nr. 30 vedrører ligeledes en Invalid ved Naan Peder Christian Rasmussen i Tranbjerg paa Samsø. Han er forsaavidt noget anderledes stillet, som det ikke ses, at hans Andragende har været hos Finantsministeren. Maaske har det ikke været der, men da det er bemærket, at det rimeligvis er paa Grund af Transportforholdenes Vanstæthed, at det ikke er kommet der, og at det længe har været undervejs og maaske nu er kommet der, har man ikke har havt nogen Betænkelse ved at lade dette Andragende faae samme Skæbne som de øvrige, nemlig at henvise til den høitærede Finantsminister; altsaa, man anbefaler det. Da Finantsministeren jo vistnok ikke har undersøgt dette Andragende eller i ethvert Fald først i den sidste Tid har havt Leilighed til at gjøre sine Undersøgelser, maa Indstillingen opfattes som en Anbefaling fra Udvalget, idet denne Mand er særdeles vel anbefalet fra rette Bedkommende. Jeg tror nu ikke at have forglemt at omtale nogen af Indstillingerne (Madsen: Jo! Indstillingen Nr. 22). Ja, det er rigtigt. At jeg overfaa Indstillingen under Nr. 22, ligger i, at den vel hører ind under Invaliderne, men dog er en Invalidesag og af en ret eiendommelig Art. Der er Tale om en Enke efter en Invalid, som har giftet sig med ham, efter at han var bleven Invalid, og efter den Sædvane, som man isørgt følger ved ethvert Tilfælde af samme Art, pleier man ikke at henvise et saadant Andragende til Ministeren. Net til at faae Noget har hun jo ikke, og for Følgenes Skyld har man været betænkkelig derved; men her foreligger imidlertid den ekstraordinære Omstændighed, at hun har forlovet sig med den Paagjældende, førend han drog i Krig, og det hejder, at det, at hun ikke blev gift, skyldes den Omstændighed, at den Paagjældende blev indkaldt til Tjenesten. Det er under disse ganske særegne Omstændigheder, at man har troet at kunne henvise Andragendet, thi det ansøres jo i selve dette som Grund, hvad der er oplyst af Sogneraadets Formand, Provst Hjorth; han attesterer, at den faktiske Omstændighed er rigtig, og han maa vel altsaa kjende den — at hun var forlovet med den Paagjældende, inden han kom i Tjenesten. Derfor har man troet, uden at behøve at frygte nogen Konsekvens i

denne Henseende, at kunne henvise dette Andragende.

Finantsministeren (Strup): Jeg skal først omtale den Sag, der i Betænkningen er omtalt under Nr. 10. Det er et Andragende fra Mølleier Møller, Sønderstov Mølle, om en Hjælp. Forholdet er jo med Hensyn til denne Mølle som med Hensyn til flere Møller, der ligger ved den nuværende Grønde, at de have lidt ikke uvæsentlige Tab ved Slesvigs Afstaaelse til Preussen. Der er fremkommet fra ham som fra flere andre Mølleiere ved Grønden gjentagne Andragender om at faae Erstatning for dette Tab. Det har man dog aldrig villet inblade sig paa. Man har aldrig villet erkjende nogen Forpligtelse fra Staten til direkte at erstatte Tab, der hidrørte fra Lands Afstaaelse. Man har imidlertid dog søgt at mildne Tabet for de Paagjældende paa anden Maade, nemlig ved at tilstaa dem Laan af Statskassen, for at bringe deres Mølles Drift i en saadan Stand, at de vilde kunne bestaa trods det Tab, som Landets Afstaaelse har foranlediget. Der blev saaledes tilstaaet Sønderstov Mølle et Laan af 4,200 Rbl. i 1869. I Betænkningen staar angivet, at han havde faaet et rentefrit Laan i 1865 indtil videre. Det er ialtsald ikke et Statslaan. Om han ellers har faaet Laan, et privat Laan, rentefrit i den Tid, er mig naturligvis ubekjendt. Et Statslaan har han faaet 1869 mod 4 pCt. Rente og Afdrag. Senere er der gjentagne Gange indkommet fra den Paagjældende dels fornyede Andragender om Erstatning, som ikke ere bleve tagne til Følge, og dels Andragender om, at der maatte gives ham Genstand med Betaling af Renter og Afdrag, og dette er jevnlig bleven indrymmet ham. Det Sidste, som er passeret med Hensyn til Sønderstov Mølle, er, at der ved Tillægsbevillingen for 1879—80 blev indrymmet Rentesfrihed af Statens Laan indtil videre. Den ærede Ordfører bemærkede, at Møllen var bleven solgt, efterat Udvalget havde beskæftiget sig med denne Sag. Det forholder sig saa, at Møllen blev solgt den 12te November 1880 for 64,000 Kr., og derved blev Statskassens Tilgodehavende fyldstgjort, Kjøbesummen var saa stor, at Statskassen ikke led noget Tab, og den nye Eier har beholdt Laanet paa de oprindelige Vilkaar med Hensyn til Forrentning og Ubetaling. Senere er der indkommet et Andragende fra den forhenværende Eier om, at den ham tilstaaede Rentesfrihed som Møller nu maatte komme ham tilgode, efterat han har solgt Møllen. Saaledes staar Sagen. Jeg har kun villet oplyse Sagens Sammenheng, forsaavidt jeg kjender den, førend Folkethinget tager Beslutning om Henviisningen til Finantsministeren. Vedtages en saadan Henviisning, skal selvfølgelig Sagen blive gjort til Genstand for nærmere